

**Dissertatio medica inauguralis de scarlatina ... / Eruditorum examini
subjicit Edvardus Parker Charlesworth.**

Contributors

Charlesworth, Edward Parker.
University of Edinburgh.

Publication/Creation

Edinburgi : Excudebant Adamus Neill et Socii, 1807.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/zrwyjd3d>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

8

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

SCARLATINA;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE REVERENDI ADMODUM VIRI,

D. GEORGII BAIRD, SS. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU; ET

NOBILISSIMÆ FACULTATIS MEDICÆ DECRETO;

Pro Gradu Doctoris,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

EDVARDUS PARKER CHARLESWORTH,

ANGLUS,

SOCIET. MED. REG. EDIN. SOC. EXTR.

VIII. Calendas Julias, horâ locoque solitis.

Admittas timidam brevemque chartam

Intra limina sanctioris aulæ.

MART. Lib. ii. Ep. 24.

EDINBURGI:

EXCUDEBANT ADAMUS NEILL ET SOCII.

1807.

DISSERTATIO MEDICA

DE

SCARLATINA;

ET

EX AUCTORITATE

ACADEMIAE

GEORGII RALPHI, SS. T. P.

ACADEMIAE

MDCCCXXXIII

AVTHORIS

NOBILISSIMO

PRO CLASSE

IN MEDICINA

ET

ACADEMIAE

AVTHORIS

MDCCCXXXIII

ACADEMIAE

PRO CLASSE

IN MEDICINA

ET

ACADEMIAE

MDCCCXXXIII

ACADEMIAE

MDCCCXXXIII

EDVARDO HARRISON, M. D.

SOCIET. REG. ANTIQ. STUDIOS. SCOT. SOC.
SOCIET. REG. MED. SOC. EXTR. ET OL. PRÆS. ANN.
SOCIET. REG. PHYS. SOC. EXTR. ET OL. PRÆS. ANN.
ET SOCIET. REG. MED. LOND. SOC.

QUI NON MODO
PRO VIRTUTIBUS MEDICI PROPRIIS,

SED ETIAM
PROPTER STRENUOS
PRO BONO REIPUBLICÆ
LABORES RECENTES,

DE CIVIBUS OPTIME MERUIT;

HOC OPUSCULUM,
MULTA OB BENEFICIA IN EUM COLLATA,

GRATO ANIMO,

D. D. D^{QUE}

AUCTOR.

DVARDIO HARRISON, M.D.

SOCIETY, REG. ANTHRO. STUDIOS, SEOT. SOC.

CINT. REG. MED. SOC. EXPR. ET OL. PRAS. ANN.

CINT. REG. PHYS. SOC. EXPR. ET OL. PRAS. ANN.

ET SOCIETY, REG. MED. SOC.

QUI NON MORBO

PRO VIRTUTIBUS MEDICAE PROPRIIS

SED ETIAM

PROPTER STRENUOS

PRO BONO REIPUBLICAE

LABORES RECENSER

DE CIVIBUS OPTIME MERUIT

HOC OPUSCULUM

MULTA OB BENEFICIA IN EAM COLLATA

GRATO ANIMO

D. D. DE

AUCTOR

THOMÆ WILSON, M. D

MEDICO ERUDITO ET ORNATO

FAUSTE ARTEM FACIENTI

APUD *GRANTHAM* IN AGRO LINCOLNIENSI,

CUJUS ANTIQUA CUM PATRE

CONSUETUDO

IN ILLUM BENIGNE PORRIGITUR,

HAS STUDIORUM PRIMITIAS

SAGRAS VULT

AUCTOR.

THOMAS WILSON, M.D.
JOHANNES CHARLES WILSON

MEDICO ERUDITO ET ORNATO
CUM REVERENDISSIMO

TAPSTE ARTEM FACIENTE
CUM REVERENDISSIMO

APUD COLLEGIUM IN AGRO LINCOLNIENSI

CUJUS ANTIQVA CUM PATRE

CONSULTUDO

IN ILLUM BENIGNE PORRIGITUR

HAS STUDIORVM PRIMITIIVS

SACRAS VULT

AUCTOR

JOHANNI CHARLESWORTH,

COLL. REG. LOND. CHIRURGO,

CUI NIHIL ALIUD

NISI QUOD INGENIO SUPERANTI

ET ANNIS JUNIORIBUS

OPTIMO CONSILIO

CONSUMPTIS

DEBETUR,

IDQUE SATIS,

EXOPTAT

FRATER.

JOHANNI CHARLES WORTH

COLL. REG. LOND. CHIRURGO

CUI NIHIL ALIUD

NI SI QUOD INGENIO SUPERANTI

ET ANNIS JUNIORIBUS

OPTIMO CONSILIO

CONSONANTIS

DEBENT

DEBENT

DEBENT

DEBENT

DEBENT

DEBENT

DEBENT

DEBENT

FRATRES

DISSERTATIO MEDICA

INAUGURALIS

DE

SCARLATINA.

OLIM disputatum erat, et etiam nunc aliquantò, utrum nomina *Scarlatina anginosa* et *Cynanche maligna* ad morbos genere, vel tantùm gradu, diversos referant. Juvenis attamen auctoritates tam validas et tam multas sententiæ postremæ consentientes, invenio, ut dubitare non possum quin doctrinæ hoc tempore acceptæ subscriberem.

HISTORIA.

MEDICORUM antiquorum de hoc morbo silentium occasionem credendi præbet, vel omninò seculis prioribus incognitum esse, vel nunquam formâ præsentis visum. Cùm enim tanta et tam multa exempla diligentis et indefessæ investigationis reliquerunt, morbum hujus momenti eos omisisse ægrè credere possumus. Traditiones vetustissimæ exstantes deducuntur medicis quibusdam ex Hispaniâ et Italiâ, qui videntur morbum invenisse in regionibus istis seculo ineunte decimo septimo. Postea descriptus erat accuratè a medico Saxoniae. MORTON, medicus seculi decimi septimi, tradidit historiam morbi epidemici horrendi, quem vocat *Measles*, Londini prævalentis A. D. 1689. Accuratè verò annotatis indiciis, et, cùm in istis temporibus hic morbus parùm cognitus erat, medici ævorum sequentium consenserunt sententiâ quòd

quòd erraverat in morbo appellando, et nomen *Measles* pro Scarlatinâ assumpserat.

Occurrebat etiam Doctore RADCLIFFE, imperante ANNA. Compertum est verò primùm accuratè descriptum esse a FOTHERGILL, A. D. 1748. Circiter idem tempus Dr COTTON eundem morbum comperit apud *Sancti Albani*; et historiæ ejus citissimè supervenit dissertatio admodum laudanda a Doctore HUXHAM, cui apud *Portsmouth* occurrebat. Neque in historiâ persequendâ omittendus est SYDENHAM, cujus descriptio morbi hujus haud ulli secunda est. Hinc verisimile est quòd intra septuaginta annos ultimos hic morbus imprimis formam adeò malignam assumpsit, ut medicis Anglis agnosceretur.

HISTORIA MEDICA.

INDICIA hujus morbi, pro rebus comitantibus, alia ab aliis differunt. Sequentia pro usitatioribus

usitationibus habenda sunt, viz. languor, virium disiectio, torpor, animus demissus, rigores intermittentes, et rubores. His paucos dies durantibus, superveniunt dolor et rigiditas musculorum colli, et humerorum gutturi etiam extensa. Hæc gutturis affectio gravior fit, atque huic supervenit deglutitio difficilis, vocisque sonitus raucus. Rigores et rubores evanescunt; deinde cutis fit torrens et arida; anhelitusque ardens, sitis molesta, nausea, vomitus vel diarrhœa, inquietudo, dolor capitis, et respiratio impedita suspiriis intermixta, in locum subeunt.

Vespere appropinquante, ægrotus fit magis fervidus et inquietus. Siti minimè ferendâ opprimitur: nec difficultas deglutitionis illam sedare sinit. Dolor capitis fit acrior, et delirium non rarò insequitur, iis præcipuè, qui noctem insomnes ducunt. Alii sunt comatosi et torpidi.

Decedente nocte, sudore modico æger solatium accipit.

Faucibus

Faucibus et gutture hoc tempore vel citiùs inspectis, uvula et tonsillæ tumescere videntur, et, unà cum velo pendulo palati, buccæ internæ juxta fauces et pharynx posterior colore rubro nitido conspiciuntur tinctæ, et eodem colore afficiuntur linguae margines. Partes eadem plerumque circiter tertium vel quartum diem aphthis plurimis teguntur cineritiis, cingentibus, quasi scabie densâ, ulcera parva, e quibus facillimè exuuntur aphthæ. Ex his partibus mucus copiosiùs defluit; atque dignum est notatu, quòd hæc gutturis repletio parum doloris ægrotis excitat, nec solliciti videntur expuere.

Intra secundum et octavum diem, plerumque verò tertio vel quarto, facies, collum, sternum et manus usque ad digitos extremos, colore rubro altissimo, locustæ quasi marinæ, tinguntur, citissimè postea totam corporis superficiem operiente; in exemplis verò per paucis manus inversas solummodò tegit. Digi-
titi non rarò facilitatem ad flexum amittunt;

et

et interdum in extremis oriuntur vesiculæ parvulæ, quæ ruptæ in ulcera minima vertuntur. Pustulæ plurimæ rubri altioris coloris plerumque, non verò semper, in brachiis notantur, et istis partibus, quæ colore communi carent. Morbo, quem WITHERING descripsit, pustulæ non aderant, at cutis florida penitus lævis erat: notatque ruborem intensum tunicæ conjunctivæ signum quasi delirii appropinquantis.

Tum permagnus accedit tumor glandularum parotidarum et submaxillarium, tactu dolens, et interdum, etiamsi rarissimè, suppuratio supervenit. Hic sensus inducit pharyngis aperturæ coarctationem prius angustioris redditæ tumore tonsillarum; excitatque tussim interruptum hunc morbum sæpissimè assequentem.

Pulsûs conditio mihi videtur causis iisdem pendere, quibus in Synocham vel Typhum morbi proclivitas pendet.

Validi,

Validi, et quibus prior habitus salubris fuisset, meliùs videntur cum morbo luctari; et in iis plerumque, incipiente morbo, pulsus est plenus et fortis; postea fit rapidus, tenuis, et maximè debilis; et apud permultos, (præsertim verò prius viribus confectos, phthisicos, vel modo aliquo debilitatos), sic incipit et usque ad finem progreditur.

Urina quantitate est exigua, nec semper manet visu eadem: interdum minimè impedita, in aliis ægrè reddita: cum turbida, est signum felix; lucida, tum contrà est.

Infantibus diarrhœa, ævi maturis alvi constipatio, contingere solent.

Suprà notata pro indiciis hujus morbi mitioribus habenda sunt, et spem felicitis exitûs promittentibus, cui venturo perspiratio copiosa circiter diem sextum vel nonum præcedit. Eruptio colorem subnigrum gradatim
sumit,

sumit, deindè citò evanescit, et insequitur cutis desquamatio farinaria.

Convalescens adhuc anasarcae, asciti, vel hydrothoraci obnoxius est; si verò morbus præcedens mitior fuerit, oedema non est difficile curatu.

Indicia reliqua sunt naturæ magis lethalis, videlicet, inclinatio morbi typhosa vel putrida; eruptionis adventus maturior; febris accessio altissima; pulsus frequentissimus, tenuis, debilis, interruptus, undulans; debilitas extrema; delirium atrox, nonnunquam demissum et murmurans; animi dejectio vehemens; vertigo; respiratio difficilis et accelerata; fauces valdè siccae; labia comminuta et nigra; lingua dura, arida, et coloris altissimi. Halitus fœtidus et horridè putridus, non solum ministris sed etiam ægroto molestus; aphthæ gutturis crescentes, coloris atrii, et gangrænam minitantes; corpus humore glutinoso

tinoso opertum ; sedes virides et nigræ spontè abeuntes.

Sic FOTHERGILL descripsit : Sanies e naribus effluens partibus vicinis cutem detrahens, et etiam corporibus ministrantium ; afficiens tracheam, excitans peripneumoniam : si deglutiatur, inducens tormina et diarrhœam, exedens œsophagum et intestina, et naribus et ano pellem detrahens.

Sic HUXHAM : Dyspnœa ingravescens, cum stertore crepitante, quasi strangulationis, Hispanicis vocato "*garotillo*."

Pustulæ nigræ vel lividæ, orbiculares, in pectore, genibus et ulnis. Oculi rubri vel vitrei, aperti, intenti quasi sopiti. Fatuitas, sentiis et responsis futilibus ostensa.

Omnibus vel plurimis his indiciis lethali-
bus mors plerùmque insequitur, aliàs post
horas, aliàs dies paucos. Apud quosdam de-

B

lirium

lirium furens, convulsio, vel suffocatio, scenam concludit; alii jacent permultos dies, vel etiam hebdomadas, torpidi et comatosi priusquàm moriantur.

Aspectu gutturis non semper indicatur morbi impetus, cùm exempla evenerint exitûs lethalis, gutture parùm affecto.

Permultis strenuè disputatum est, hunc morbum nunquam eundem bis aggredi: opiniones Drum GREGORY et MONRO huic sententiæ contrariæ sunt.

DIAGNOSIS.

Cynanche tonsillaris—nonnunquam in accessione valdè similis est scarlatinæ mitiori, et labeculas gutturis producit. Hæc exempla rara sunt; et occurrentia eundem curandi modum

dum postulant quam scarlatina per dies paucos quibus morbus incertus manet.

Febris petechialis — pustulas habet cutis denticulatas, præcipuè circa collum, dorsum et lumbos. Hisce neque manet color, neque supervenit desquamatio farinarea.

Erysipelas — sedem habet circumscriptam, neque contagionem patitur.

Purpura — habet lenticulas prominentes, quæ compressæ colorem retinent rubrum; eruptio scarlatinæ contrà, compressione admotâ, candorem brevem suscipit.

Variola — in hoc morbo pressuræ regionis epigastricæ dolor respondet.

Rubeola — neque gutturis exulcerationem producit, neque musculorum colli et humerorum rigiditatem. Nunquam incipiens indi-

ciis

ciis catarrhi usitatis caret, et eruptio pustularum semper plena est.

PROGNOSIS.

Hanc jam propemodùm prænarravi divisione indiciorum in mitiora et acriora. Prognosim oportet potissimùm dijudicare ætate et habitu priori. Adolescentia semper magis quàm pubertas contagioni obnoxia esse videtur, et aggressionem acriùs tractatur. In exemplis omnibus debilitatis prægressæ, spes minima salutis habenda est. Morbus, cùm lethum inducat, plerùmque terminatur quinto vel ante diem nonum. Excipiuntur hęc exempla ista quibus coma vel hecica moram diuturnam sed fallacem præbet.

CAUSÆ

CAUSÆ PRODUCENTES.

Quæcunque inducunt debilitatem, præcipuè anxietas longa, animi dejectio. Causâ eâdem foeminæ, et præsertim puellæ, magis quàm masculi, morbo sunt obnoxia; infantes verò minùs biennium natos non tam frequenter aggreditur. Forsan ratio, quare seniores minùs quàm juniores huic morbo obnoxii esse videntur, sit, quia multis ætatis teneræ occurrit morbum, neque his, in ætate provectâ rursùs occurrere potest; unde deceptio.

CAUSA EXCITANS.

Contagio, corpore aliquo exorta morbo simili laborante. Modum operandi hujus causæ nequeo monstrare.

CURATIO.

CURATIO.

Hic morbus, nisi aquæ gelidæ affusione præcidatur, non secùs ac aliæ contagiones febriles cursu spontaneo solo terminatur. Ægroti munditiem curare, aëris accessum promovere, tractationi periculosæ prævenire, vires sustentare, victum moderari, symptomata lenire, propensitatem gangrenæ amovere, sunt plerùmque medici opus maximum. Modum ullum ordinatum curandi scarlatinam nequeo monstrare. Curatio formâ morbi specificâ, vel indiciorum præsentium impetu, dirigenda est.

Nobiscum manet remedia diversa enumerare quorum usus probatus fuerit in scarlatinâ curandâ vel oppugnandâ: et operam dabimus res circumstantes monstrare, quibus hæc singula adhibere vel omittere debemus.

Venæsectio

Venæsectio admodum cautè admittenda est ; in plurimis exemplis enim, præcipuè in lethali-
bus, etiamsi indicia febrilia impetu violento accesserint, ægrotus citò viribus dejicitur, et postea moritur debilis in extremum. Hinc necessitas oppugnandi febrem remediis, quæ virium depressionem non afferant diuturnam. Sunt quidem exempla quibus venæsectio est idonea ; et hæc nequeo meliùs edocere quàm verbis Doctoris GREGORY ipsis, e prælectione de cynanche malignâ excerptis :
“ Were I to meet with a patient, who was
“ young, very plethoric, and with a strong
“ hard pulse, flushed face, and affected with
“ delirium or coma, I think I should be tempted to try bleeding.” Idem medicus præclarus præscribit usum hirudinum usque ad septem vel octo, faucibus externis, in exemplis gutturis affectæ acribus. Effectus harum circumscriptus foret, neque habitum afficeret. Nonnulli medici in praxi multùm versati missionem sanguinis non solùm topicam sed etiam generalem suadent, quando in hoc morbo

bo calor corporis valdè augetur, cum pulsu celeri et duro, præsertim si adsit tumor notabilis glandularum submaxillarium. In his casibus, ut illi affirmant, mittatur sanguis haud sine fructu.

Emetica—imprimis intra diem unum post morbi aggressionem exhibita, sunt utilia, morbi impetum levando; et nonnunquam ad finem producunt. Etiam si usus neglectus fuerit usque ad morbi gradum magis proVectum, adhuc momenti est maximi ventriculum evacuare. Huic proposito infusum florum chamæmeli videtur ante alia inservire.

Cathartica.—Alvum laxatum servare præ cæteris necesse est, et in hoc efficiendo cavendum est purgantia exhibere in effectum mitiora, exemplis exceptis acriora postulanti-bus. Hæc remedia intempestivè vel nimis abundè exhibita, vires sublevando, exitiosa fiunt.

Contrà

Contra usum cathartorum in scarlatinâ varia obijciuntur. Periculosa a quibusdam habita sunt, quòd vires demittunt; et ab aliis, quòd morbi venenum corpori universo extendunt, per intestinorum superficiem diffundendo. Dissertatio recens Doctoris JACOBI HAMILTON videtur clariùs argumentum monstrâsse. Ratio exhibendi ejus non purgando constat, sed alvum moderatè laxando; et huic regulæ obtemperat, non solùm per morbi cursum totum, sed etiam diù post sanitatem revertentem. Hoc modo præsertim aut occurrit anasarçæ, aut illam amovet, quæ sæpiùs hunc morbum assequitur. Eandem consuetudinem tenet quandò diarrhœa supervenit, [et hoc modo ex intestinis evacuando materiem excitantem, diarrhœa citiùs curatur.

Vesicatoria.—De horum usu multùm disputatum est. Videtur utilia esse, si maturiùs adhibeantur: et, si gravia sint symptomata
C phlogistica,

phlogistica, remedia sunt valida et minimè omittenda.

Diaphoretica.—In exemplis omnibus quibus inveniatur cutis ariditas et calor, sudorem lenem inducere optandum est; quod efficere usus copiosus potûs acidî plerumque sufficit. Si verò cutis sit humida et glutinosa, usus saluti est contrarius.

Corroborantia, et quæ putredini occurrunt.—

Amovere vel corrigere morbi diathesin septicam, postquàm indicia phlogistica evanescent, maximi est momenti. Hoc efficiendum est usu corroborantium et antiputrescentium. Ex his vinum et victus plenus sunt anteponenda; his autem non instantibus, supponere debemus cinchonam et liquores fermentatos vulgares. Ex illis exhibere debemus potiones acidis vegetabilibus vel mineralibus imbutas, poma, et gas acidum carbonicum in liquoribus fermentatis inclusum, et præcipuè in spumâ cerevisiæ. Hu-

jus

jus autem usu cavendum est nè inducat diarrhoeam. Prævenit nausæ, ventriculo potestatem cibi retinendi præbet, irritabilitatem auferendo morbidam, quâcum sæpè morbus stipatur.

Gargarismata.—Nausea et diarrhoea scarlatinam sæpiùs comitantes non rarò oriuntur ex exuviis et colluviis deglutitis, quæ semper in gutture accumulantur. Ex hâc igitur optabile est fauces et pharyngem quamplurimùm purificare; et hujus efficiendi gratiâ, gargarismata permulta præscripta sunt. In exemplis mitioribus, quibus proponitur exuvias et colluvium abstergere, acetum vel vinum cum aquâ commistum sufficit. In acrioribus infusum capsici annui pro sensu partium præscriptum vehementèr laudatur a D^{re} MACBETH, *Demararæ*, et approbatur D^{re} CURRY. Dr BRAITHWAITE, *Lancastriensis*, acidum oxymuriaticum dilutum admodùm utile invenit: et hocce remedium non solùm in formâ gargarismatis administrabat, sed etiam ex internâ exhibitione

exhibitione effectus præstantissimos obtinebat.

Affusio frigida.—Hoc est remedium magni momenti: non desunt exempla ejus boni effectûs admodum præclara et miranda. Quasdam regulas, ex usu clarissimi medici Doctoris CURRY præscriptas, ponere, finibus dissertationis inauguralis solummodò licet. Scarlatinæ character unus est caloris gradus altissimus, qui morbum ineuntem comitatur. Summo præsentis caloris gradu, ægrotus humi nudus locandus est, et subitò toti corpori affundendi congii plurimi aquæ gelidissimæ; deindè, humore absterso, lecto tepido reponendus. Hic usus repetatur quandocunque corporis temperies salutis mensuram superat. Affusio frigida deciès vel duodeciès in scarlatinâ repetita fuit.

Notandum est, quod eventus eò felicior quò maturiùs adhibeatur. Si tempestiva sit, neque indicia contraria inveniuntur, aliquan-
dò

dò nullum remedium alterum quærere necesse est.

Indicia contraria sunt, permagna prior debilitas, indoles habitûs phthisica, gradus proventus morbi post indicia febrilia perfecta. In gradu provecto, et in magnâ debilitate, affusio tepida indicatur.

Restat solummodò quædam dicere de convalescentium curâ in scarlatinâ.

Postquàm æger videtur omninò convaluisse, debilitate et inertîâ lymphaticorum, adhuc hydropis accessioni est obnoxius, non rarò mortem inducenti. Hanc proclivitatem amovere, accuratissimè vigilare excretiones urinarias, alvinas, et cutaneas necesse est, quarum exitus facilis promovendus est catharticis mitioribus, præcipuè diaphoreticis, diureticis, et corporis exercitatione moderatâ. Cùm cutis arida et squamosa est, nil magis præest.

præest quàm lavatio cum aquâ tepidâ et fure. Crurum œdema superatur pressurâ et fasciis plicantibus, necnon usu digitalis. Si opus, victus roborans præscribatur.

Doct^r CURRY notat, quòd, usu affusionis frigidæ, curæ ejus subjecti œdema effugerunt.

FINIS.

the first of these is the fact that the
the second is the fact that the
the third is the fact that the
the fourth is the fact that the
the fifth is the fact that the
the sixth is the fact that the
the seventh is the fact that the
the eighth is the fact that the
the ninth is the fact that the
the tenth is the fact that the

the eleventh is the fact that the
the twelfth is the fact that the
the thirteenth is the fact that the
the fourteenth is the fact that the
the fifteenth is the fact that the
the sixteenth is the fact that the
the seventeenth is the fact that the
the eighteenth is the fact that the
the nineteenth is the fact that the
the twentieth is the fact that the

the twenty-first is the fact that the
the twenty-second is the fact that the
the twenty-third is the fact that the
the twenty-fourth is the fact that the
the twenty-fifth is the fact that the
the twenty-sixth is the fact that the
the twenty-seventh is the fact that the
the twenty-eighth is the fact that the
the twenty-ninth is the fact that the
the thirtieth is the fact that the
the thirty-first is the fact that the
the thirty-second is the fact that the
the thirty-third is the fact that the
the thirty-fourth is the fact that the
the thirty-fifth is the fact that the
the thirty-sixth is the fact that the
the thirty-seventh is the fact that the
the thirty-eighth is the fact that the
the thirty-ninth is the fact that the
the fortieth is the fact that the
the forty-first is the fact that the
the forty-second is the fact that the
the forty-third is the fact that the
the forty-fourth is the fact that the
the forty-fifth is the fact that the
the forty-sixth is the fact that the
the forty-seventh is the fact that the
the forty-eighth is the fact that the
the forty-ninth is the fact that the
the fiftieth is the fact that the
the fifty-first is the fact that the
the fifty-second is the fact that the
the fifty-third is the fact that the
the fifty-fourth is the fact that the
the fifty-fifth is the fact that the
the fifty-sixth is the fact that the
the fifty-seventh is the fact that the
the fifty-eighth is the fact that the
the fifty-ninth is the fact that the
the sixtieth is the fact that the
the sixty-first is the fact that the
the sixty-second is the fact that the
the sixty-third is the fact that the
the sixty-fourth is the fact that the
the sixty-fifth is the fact that the
the sixty-sixth is the fact that the
the sixty-seventh is the fact that the
the sixty-eighth is the fact that the
the sixty-ninth is the fact that the
the seventieth is the fact that the
the seventy-first is the fact that the
the seventy-second is the fact that the
the seventy-third is the fact that the
the seventy-fourth is the fact that the
the seventy-fifth is the fact that the
the seventy-sixth is the fact that the
the seventy-seventh is the fact that the
the seventy-eighth is the fact that the
the seventy-ninth is the fact that the
the eightieth is the fact that the
the eighty-first is the fact that the
the eighty-second is the fact that the
the eighty-third is the fact that the
the eighty-fourth is the fact that the
the eighty-fifth is the fact that the
the eighty-sixth is the fact that the
the eighty-seventh is the fact that the
the eighty-eighth is the fact that the
the eighty-ninth is the fact that the
the ninetieth is the fact that the
the ninety-first is the fact that the
the ninety-second is the fact that the
the ninety-third is the fact that the
the ninety-fourth is the fact that the
the ninety-fifth is the fact that the
the ninety-sixth is the fact that the
the ninety-seventh is the fact that the
the ninety-eighth is the fact that the
the ninety-ninth is the fact that the
the hundredth is the fact that the

propter quod hanc legem non recipiunt. Et
 sunt. Quod cum ordinem superius praesentem in
 faciem, circumstantibus, necnon una dignitate. Et
 opus, inter ceteros praestantur.

De hoc Ceteris notat, quod, non affertur
 figura, nec eorum subiecti ordinem effugit
 non.

